

**Breytingartillögur
við frumvarp til laga um breyting á frumvarpi til laga
um tekjuskatt og eignarskatt, með áorðnum breytingum.**

1. Við 1. gr.:
Við síðasta málslíð 4. tölul. bætast orðin: í samráði við Seðlabanka Íslands.
2. Við 4. gr.
 - a) Nýr málsl. bætist við 2. mgr. greinarinnar og orðast svo: Sé hlutafé í hlutafélagi lækkað og það greitt út til hluthafa skal líta svo á að um sé að ræða sölu hlutafjár í hendi eiganda til hlutafélagsins.
 - b) Í stað orðanna „á árinu 1990 og síðar“ í 1. málslíð 3. mgr. greinarinnar komi orðin: á árunum 1990-1996.
 - c) Á eftir orðinu „fyrir“ í 3. málslíð 3. mgr. greinarinnar komi orðin: eða á árinu 1997 eða síðar.
3. Við 5. gr.:
 - a) Við 1. mgr. 4. tölul. er verður 1. tölul. B-liðar 1. mgr. 30. gr. bætist nýr málsl. er orðist svo: Frádráttur samkvæmt þessum tölulíð heimilast frá þeim tekjum manna er greinir í A- og B-lið 7. gr.
 - b) 1. málsl. b-liðar verði sérstök málsgrein.
 - c) Í stað orðanna „þessa töpuðu“ í 2. málslíð b-liðar greinarinnar komi orðið: tapaða.
 - d) Við b-lið greinarinnar bætist ný málsgrein er verði 3. mgr. stafliðarins er orðist svo: Ákvæði 2. mgr. þessarar greinar um heimild til að draga frá beinan kostnað við öflun tekna gilda ekki um leigutekjur, vexti né aðrar fjármagnstekjur.
 - e) Við greinina bætist nýr stafliður, d-liður og orðast svo:
Í 3. mgr. 30. gr. falli brott orðin: „í stað beins kostnaðar skv. 2. mgr.“.
 - f) Í stað orðsins „stafliðarins“ komi orðið: greinarinnar.
4. Við 6. gr.
 - a) Í stað hlutfallstölunnar 10% í 1. málsl. komi x%.
 - b) Á eftir 3. málsl. greinarinnar bætast 2 nýir málslíðir er verði 4. og 5. málslíðir ákvæðisins svohljóðandi: Hið sama skal gera varðandi útistandandi skuldir aðalhluthafa, stjórnarmanna eða stjórnenda félagsins á viðskiptamannareikningum í árslok. Nú nýtir hlutafélag ekki að fullu frádráttarheimild samkvæmt þessum tölulíð og er þá heimilt að flytja ónýtta frádráttarheimild til næstu ára.
5. Við 7. gr.:
Orðin „við útreikning tekjuviðmiðunar barnabótaauka samkvæmt lögum þessum eða“ í 3. málsl. 2. mgr. falli brott.
6. Við 9. gr.:
Greinin orðast svo:
Eftirfarandi breytingar verða á 69. gr. laganna:
 - a) 2. málsl. 3. mgr. B-liðs orðist svo: Með tekjuskattsstofni í þessu sambandi er átt við tekjur samkvæmt II. kafla laganna, þó ekki tekjur samkv. 3. tölul. C-liðar 7. gr., að teknu tilliti til frádráttar samkv. 1., 3. og 4. tölul. A-liðar 1. mgr. og 2. mgr. 30. gr.

- b) 3. málsl. 3. mgr. C-liðar falli brott.
- c) 2. málsl. 4. mgr. C-liðar orðist svo: Með tekjuskattsstofni í þessu sambandi er átt við tekjur samkv. II. kafla laganna, að teknu tilliti til frádráttar samkv. 1., 3. og 4. tölul. A-liðar 1. mgr. og 2. mgr. 30. gr.
7. Við 10. gr.:
- a) Í stað orðanna „1.-8. tölul. C-liðar 7. gr.“ í 1. málslið gr. komi: 3., 4. og 5. tölul. C-liðar 7. gr., svo og skv. 8. tölul. sama staflaðar 7. gr., að því er varðar söluhagnað af hlutabréfum.
- b) 2. efnismálgrein greinarinnar orðist svo: Eftirtaldir aðilar eru undanþegnir ákvæðum 3. mgr.:
- a) Lánasjóður íslenskra námsmanna, Byggðastofnun, Byggingasjóður ríkisins, Byggingasjóður verkamanna, Framkvæmdasjóður fatlaðra, Framkvæmdasjóður aldraðra, Framleiðnisjóður landbúnaðarins, Lánasjóður sveitarfélaga, Lánasjóður Vestur-Norðurlanda, Seðlabanki Íslands og lífeyrissjóðir, sbr. lög nr. 55/1980 um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda.
- b) Lánastofnanir sem skattskyldar eru samkvæmt lögum nr. 65/1982, um skattskyldu lánastofnana, með síðari breytingum, en fjármagnstekjur þeirra falla undir almenna skattskyldu samkvæmt þeim lögum.
8. Við frumvarpið bætist ný grein er verði 11. gr. Röð annarra greina breytist samsvarandi. Greinin orðist svo:
4. mgr. 110. gr. laganna orðist svo:
- Álagða skatta, að frádrögnum því sem greiða ber fyrir álagningu skv. 2. gr. þessarar greinar auk mismunar sem fram kemur á álagningu tekjuskatts og staðgreiðslu launamanns, sbr. 35. gr. laga um staðgreiðslu opinberra gjalda, að frádrögnum staðgreiðslu samkvæmt lögum um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur og að frádrögnum bótum skv. 69. gr., skal greiða með sem næst jöfnum greiðslum á þeim gjalddögum sem eftir eru á árinu þegar álagning fer fram.
9. Við 13. gr. sem verði 14. gr.:
- a. Við bætist ný málsgrein, 1. mgr., er orðist svo:
- Við lögina bætast þrjú ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:
- b. Bráðabirgðaákvæði II orðist svo:

Jöfnunarverðmæti hlutabréfa.

Jöfnunarverðmæti hlutabréfa telst vera nafnverð hlutabréfa eins og það er 31. desember 1996 að viðbættum þeim jöfnunarhlutabréfum sem heimilt væri að gefa út á árinu 1997 samkvæmt þeim reglum sem um það giltu í árslok 1996.

Fyrir félag sem stofnuð voru fyrir gildistöku laga þessara skal á árunum 1997 og 1998 ákvarða jöfnunarverðmæti hlutabréfa. Gera skal grein fyrir útreikningi á jöfnunarverðmæti með framtalsskilum á árunum 1997, 1998 eða 1999 og skal það staðfest af skattstjóra og skal viðkomandi hlutafélag árlega gera grein fyrir jöfnunarverðmæti í skýringum með ársreikningi og tilgreina það á skattframtali félagsins og hlutafjármiðum.

Ríkisskattstjóri skal gefa út reglur og útbúa eyðublið til notkunar í þessu sambandi.

Jöfnunarverðmæti skal lagt til grundvallar eftir gildistöku laga þessara við sölu hlutabréfa sem kaupverð í hendi seljanda, sé það hærra en upphaflegt kaupverð þeirra. Þó er heimilt í stað jöfnunarverðmætis að miða við upphaflegt kaupverð að viðbættum breytingum samkvæmt verðbreytingarstuðli skv. 26. gr. til ársloka 1996. Sama gildir um slit á hlutafélagi og lækkun á hlutafé, sbr. 17. gr., sé það greitt út til hluthafa.

Við ákvörðun hámarksfrádráttar vegna útborgunar arðs skv. 8. tölul. 31. gr. skal í félögum sem stofnuð voru fyrir 1. janúar 1997 heimilt í stað nafnverðs að miða við jöfnunarverðmæti að viðbættum breytingum á því samkvæmt verðbreytingarstuðli skv. 26. gr.

Hafi félag ekki tilgreint jöfnunarverðmæti með þeim hætti sem áskilið er í ákvæði þessu í síðasta lagi á skattframtali ársins 1999 vegna tekna ársins 1998 og eigna í lok þess árs skal nafnverð hlutabréfanna eins og það var í árslok 1996 gilda í stað jöfnunarverðmætis.

Þrátt fyrir reglur þessa ákvæðis er hluthafa í hlutafélagi, sem ekki hefur fullnægt framangreindum skilyrðum, heimilt við sölu hlutabréfa sinna eða slit félags að nota sem jöfnunarverðmæti nafnverð að viðbætti hækkun á því samkvæmt vísitölu jöfnunarhlutabréfa, sbr. 1. mgr. 9. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, eins og sú málsgrein hljóðaði fyrir gildistöku laga þessara, enda sé verðmæti hreinnar eignar hlutafélagsins í árslok 1996 ofan þeirra marka er í þeirri málsgrein greinir.

c. Við ákvæði til bráðabirgða III.

Í stað orðanna: „fyrir 1. janúar 1997“ komi orðin: á árunum 1992-1996.

d. Í stað orðsins „bótanna“ komi: útborgaðra bóta.

Greinargerð með breytingartillögum með frumvarpi til laga um breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

Um 1. tölulið.

Rétt þykir að kveða á um að reglugerð um ákvörðun gengishagnaðar sem skattstofns verði sett í samráði við Seðlabanka Íslands.

Um 2. tölulið.

Lagt er til að lækkun hlutafjár teljist sala.

a) Með því að kveða á um að líta beri á útborgun hlutafjár til hluthafa í þeim tilvikum þegar hlutafé er lækkað sem sölu hlutabréfa, er stefnt að því að jafna aðstöðu þeirra sem þannig leysa til sín hlutafé sitt og þeirra sem selja hlutaféð eða fá það innleyst við slit. Ákvæði þessa efnis hefur þótt skorta í skattalög en er í samræmi við núgildandi framkvæmd.

b- og c)

Samkvæmt gildandi lögum er veitt skattfrelsi fyrir söluhagnað upp að vissu hámarki ef hann myndast af sölu þeirra hlutabréfa sem við kaup skapa kaupanda rétt til skattafrádráttar. Í ljósi þeirrar breyttu skattameðferðar sem frumvarpið gerir ráð fyrir varðandi söluhagnað hlutabréfa almennt þykir eðlilegt að afnema þessi sérstöku skattfríðindi. Það yrði þó gert þannig að þeir sem þegar hafa fest kaup á hlutabréfum við gildistöku laganna halda rétti sínum.

Um 3. tölulið.

a) Núgildandi frádráttarregla vegna kaupa á hlutafé í staðfestum félögum heldur sér og hér er lagt til að frádráttarfjárhæðin færist á móti launum og hagnaði af rekstri en ekki á móti fjármagnstekjum.

b) Vegna samhengisins þykir þurfa að aðgreina í sérstökum málsgreinum frádráttarheimildir vegna fjármagnstekna. Í raun er töluliðurinn þrjúþættur: Í fyrsta lagi er kveðið á um frestun á tekjufærslu þeirra fjármagnstekna sem greiðslufall verður á. Í öðru lagi er heimild til sérstaks mótreiknings vegna taps á kröfu ef tekjur hafa áður verið færðar til skattstofns. Í þriðja lagi

er í tölulíðnum tekin sú afstaða að láta reglur 2. mgr. um beinan útlagðan kostnað ekki taka til fjármagnstekna.

- c) Hér er um leiðréttingu orðalags að ræða.
- d) Með hliðsjón af því að skattlagning samkvæmt frumvarpinu byggir á brúttó fjármagnstekjum þykir bera að leggja til að beinn kostnaður við öflun teknanna heimilist ekki til lækkunar skattstofni.
- e) Breytingin er í samræmi við ákvæði d-liðar hér að framan.
- f) Hér er um leiðréttingu á tilvísun að ræða.

Um 4. tölulíð.

- a) Lagt er til að hlutfall arðs til frádráttar hjá hlutafélögum lækki úr 10% í x%.
- b) Í fyrsta lagi er lagt til að skuldir forráðamanna hlutafélags við félagið lækki þann stofn sem arðsfrádráttur félagsins miðast við eins og aðrar eignir félagsins sem í raun tilheyra persónu hluthafa og stjórnenda.

Í öðru lagi er lagt til að heimilað verði að flytja arðsfrádrátt á milli ára. Er þessi breyting gerð í þeim tilgangi að gera reglur sveigjanlegri en verið hefur. Félag hafi val um hvenær það nýtir sér arðsfrádráttinn. Þannig getur hlutafélag sem ákveður að greiða ekki út arð eithvert ár, sem uppfyllir skilyrði sem skattalög setja til þess, flutt frádráttarréttinn sem ekki var nýttur yfir á næstu ár.

Um 5. og 6. tölulíð.

Barnabótaauki og vaxtabætur taka mið af tekjuskattstofni. Vaxtatekjur fá þó sérstaka meðferð í þessu sambandi. Þær breytingar sem hér eru lagðar til á ákvæðum 69. gr. lúta að því að gera hina nýju skattlagningu á vexti hlutlausu við útreikning barnabótaaukans. Að auki er lagt til að vaxtatekjur skerði vaxtabótagrunn með sama hætti og launatekjur og aðrar tekjur. Þ.e.a.s. að 6% af vaxtatekjum komi til frádráttar vaxtabótagrunni. Sú leið var valin í frumvarpinu að heimila að endurgreiða þann fjármagnstekjuskatt sem á vexti lagðist í þeim tilvikum að sömu vextir skertu vaxtabótagrunn. Þetta er ekki auðvelt í framkvæmd og gæti jafnvel í sumum tilvikum virkað á annan hátt en því var ætlað eins og reglan var fram sett í frumvarpinu.

Um 7. tölulíð.

Hér er um efnisbreytingu að ræða. Að fram farinni athugun þykir rétt að undanþiggja þá aðila sem ekki eru almennt skattskyldir til tekjuskatts og eignarskatts, greiðslu skatts af öðrum fjármagnstekjum en vöxtum, arði og söluhagnaði af hlutabréfum. Það gæti reynst viðurhlutamikið og erfitt í framkvæmd að skattleggja leigutekjur og hagnað af eignasölu hjá þorra þeirra aðila sem hér um ræðir. Hér er t.d. átt við sveitarfélög sem hafa sem lið í sinni félagslegu þjónustu að leigja út íbúðarhúsnæði, stéttar- og starfsmannafélög leigja út orlofshús og orlofsíbúðir, ýmis samtök, s.s. Blindrafélagið, Öryrkjabandalagið og Sjálfsbjörg hafa með höndum útleigu til félagsmanna sinna o.s.frv. Þessir aðilar gætu jafnframt haft hagnað af eignasölu, sem erfitt er að réttlæta skattlagningu á. Að öllum atriðum virtum varð það niðurstaðan að skattleggja hjá þessum aðilum einungis vaxtatekjur, arð og hagnað af sölu á hlutabréfum.

Um 8. tölulíð.

Ákvæðinu er ætlað að kveða nánar á um meðferð staðgreiðslufjár hjá rekstraraðilum og tengsl staðgreiðslu við almenn skattskil.

Um 9. tölulið.

Með þeirri tillögu um breytingu á ákvæði til bráðabirgða II sem hér kemur fram er verið að setja ákvæðið skýrar fram en áður og gera það markvissara. Einnig er hér lagt til að seljendur hlutabréfa í félögum sem skráð voru fyrir gildistöku laga þessara hafi val um viðmiðun þegar þau eru seld. Geti þeir annað hvort notfært sér jöfnunarverðmæti bréfanna eða kaupverð þeirra að viðbætti þeirri verðleiðréttingu sem á það væri fallin að gildistöku laganna. Er þetta í samræmi við þá reglu sem nú gildir um útreikning söluhagnaðar á hlutabréfum.

Í þessum breytingartillögum er kveðið nánar á um verðleiðréttingar, en þær miðast við verðbreytingarstuðul ríkisskattstjóra. Sé jöfnunarverðmætið notað sem stofn við útreikning á 10% arði sbr. 8. tölul. 31. gr., á framreikningur sér stað áfram eftir gildistöku laganna. Sé jöfnunarverðmætið haft sem viðmiðunargrunnur vegna sölu, slita eða lækkun á hlutafé, þá verður ekki um framreikning að ræða á jöfnunarverðmætinu. Varðandi útreikning söluhagnaðar á hlutabréfum í félögum, sem skráð eru fyrir gildistöku laga þessara og kaupverð er haft sem viðmiðun, þá framreiknast kaupverðið aðeins fram til ársloka 1996.

Að lokum er lögð til breyting á frumvarpinu í þá veru að í stað þess að ríkisskattstjóri staðfesti útreikning jöfnunarverðmætis, sé það skattstjóri. Hlutverk ríkisskattstjóra verði aftur á móti það að gefa út reglur og láta útbúa eyðublöð í þessu sambandi. Með þessu er verið að dreifa vinnuálagi á fleiri stofnanir.

Með þeirri leiðréttingu sem lagt er til að verði á ákvæði til bráðabirgða III eru sett fimm ára tímamörk varðandi þær bætur sem hér koma til greina og sömuleiðis þykir rétt að taka af allan vafa um að einungis sé átt við útborgaðar bætur.

06.05.96

Breytingartillögur við frumvarp til laga um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur.

1. Í stað orðanna “líta til með” í 1. gr. frumvarpsins komi orðin: fylgjast með.

2. Svofelldar breytingar verði á 2. gr. frumvarpsins:
 - a. 1. mgr. orðist svo: Skyldir til að greiða skatt skv. 1. gr. og sæta innheimtu í staðgreiðslu hans eru allir þeir sem fá vaxtatekjur og arðstekjur sbr. þó 3. mgr.
 - b. Orðin “að því er vexti varðar” í 3. mgr. falli niður
 - c. Framan við upptalningu 3. mgr. 2. gr. bætist orðin: Forseti Íslands og maki hans, erlend ríki og alþjóðastofnanir.

3. Við 2. tölul. 5. gr. frumvarpsins bætist eftirfarandi orð við síðari másl. ákvæðisins: “enda sundurgreini sjóðurinn skattgreiðslur á yfirliti til eiganda.”

4. 3. mgr. 8. gr. frumvarpsins falli niður.

5. 5. mgr. 9. gr. frumvarpsins fellur niður.

6. 17. gr. frumvarpsins ásamt fyrirsögn falli niður.

7. Við fyrirsögn 14. gr. frumvarpsins bætist: og skatransóknarstjóri ríkisins. Við ákvæðið bætist ný málsg. er verði 2. mgr. svohljóðandi: Sömu heimildir hefur skatransóknarstjóri ríkisins varðandi rannsóknir á greiðslu- og skattskilum samkvæmt lögum þessum.

8. 15. gr. frumvarpsins verði 17. gr. Fyrirsögn ákvæðisins breytist úr “viðurlög” í: Álag og dráttarvextir.

9. Nýtt ákvæði verður 15. gr. frumvarpsins og hljóðar svo með fyrirsögn:

Upplýsingaskylda, heimildir til skattefirlits og skattrannsóknna.

15. gr.

Öllum aðilum, bæði framtalsskyldum og öðrum, er skylt að láta skattyfirvöldum í té ókeypis og í því formi sem óskað er allar nauðsynlegar upplýsingar og gögn er þau beiðast og unnt er að láta þeim í té. Skiptir ekki máli í því sambandi hvort upplýsingarnar varða þann aðila sem beiðninni er beint til eða þau skipti annarra aðila við hann er hann getur veitt upplýsingar um og varða greiðslu- og skilaskyldu þeirra aðila. Með skattyfirvöldum í þessari grein er átt við skattstjóra, skattrannsóknarstjóra ríkisins og ríkisskattstjóra.

Vegna skattefirlits samkvæmt lögum þessum getur skattstjóri og ríkisskattstjóri krafist þess að framtals- og skilaskyldir aðilar leggi fram til könnunar bókhald sitt og bókhaldsgögn, svo og önnur gögn er varða reksturinn, þar með talin bréf og samninga. Enn fremur hafa þessir aðilar aðgang að framangreindum gögnum og aðgang að starfsstöðvum framtalsskyldra aðila og heimild til að taka skýrslur af hverjum þeim sem ætla má að geti gefið upplýsingar er máli skipta. Sömu heimildir hefur skattrannsóknarstjóri ríkisins vegna rannsókna skv. 16. gr.

Skattyfirvöld hafa enn fremur heimildir þær, er um getur í 2. mgr. þessarar greinar, gagnvart þeim aðilum sem ekki eru framtalsskyldir.

Nú verður ágreiningur um skyldu aðila samkvæmt þessari grein og getur ríkisskattstjóri eða skattrannsóknarstjóri ríkisins þá leitað um hann úrskurðar héraðsdóms. Gegni einhver ekki upplýsingaskyldu sinni má vísa máli til opinberrar rannsóknar.

10. 16. gr. frumvarpsins verður 18. gr.

11. Við frumvarpið bætist ný 16. gr. og hljóðar svo með fyrirsögn:

Skattefirlit, skattrannsóknir.

16. gr.

Skattstjórar annast skattefirlit hver í sínu umdæmi. Ríkisskattstjóri skal fylgjast með eftirlitsstörfum skattstjóra og afla upplýsinga um þau, leiðbeina skattstjórum um eftirlitsaðgerðir og önnur atriði sem þýðingu hafa við skattefirlit. Telji skattstjóri að skattsvik eða önnur refsiverð brot á lögum þessum hafi verið

framin, skal hann tilkynna það skattrannsóknarstjóra ríkisins sem tekur ákvörðun um framhald máls. Sama tilkynningaskylda hvílir á ríkisskattstjóra.

Skattrannsóknarstjóri ríkisins getur hafið rannsókn á hverju því atriði er varðar greiðslu- og skilaskyldu samkvæmt lögum þessum. Hann skal annast rannsóknir í málum sem skattstjóri eða ríkisskattstjóri vísa til hans, samkvæmt 1. mgr. svo og 5. mgr. 96. gr. og 4. mgr. 101. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

Þegar aðgerðir skattrannsóknarstjóra ríkisins gefa tilefni til breytinga á greiðslu- og skilaskyldu samkvæmt lögum þessum skal ríkisskattstjóri annast framkvæmd hennar nema hann feli hana skattstjóra, sbr. 3. mgr. 101. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt.

12. Við 16. gr. frumvarpsins sem verður 18. gr. þess bætist ný málsg. er verði 4. mgr. svohljóðandi:

Innheimtumaður ríkissjóðs getur látið lögreglu stöðva atvinnurekstur skilaskylds aðila sem ekki gerir fullnægjandi skil á skilafé eða álagi skv. 15. gr. innan 15 daga talið frá eindaga eða frá úrskurði skattýfirvalda um vanskil og álag, með því m.a. að setja starfsstöðvar, skrifstofur, útibú, tæki og vörur undir innsigli þar til full skil hafa gerð.

13. Við frumvarpið bætist nýtt ákvæði er verði 19. gr. er hljóðar svo með fyrirsögn:

Refsingar.

19. gr.

Skýri skattskyldur eða greiðsluskyldur maður af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi rangt eða villandi frá einhverju því er máli skiptir um staðgreiðsluskil hans skal hann greiða fésekt allt að tífaldri þeirri skattfjárhæð sem vanrækt var greiðsla á og aldrei lægri fésekt en nemur tvöfaldri skattfjárhæðinni. Stórfellt brot gegn ákvæði þessu varðar við 1. mgr. 262. gr. almennra hegningarlaga.

Hver sá skilaskyldur aðili sem af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi skýrir rangt eða villandi frá einhverju því er máli skiptir um staðgreiðsluskil sín, hefur ekki haldið eftir staðgreiðslu af vaxtatekjum og arði samkvæmt lögum þessum eins og honum bar, hefur ekki afhent skilagreinar á lögmæltum tíma eða hefur ekki innt af hendi þá staðgreiðslu af vaxtatekjum og arði samkvæmt lögum þessum, sem hann hefur haldið eftir eða honum bar að halda eftir, skal greiða fésekt allt að tífaldri þeirri skattfjárhæð sem hann vanrækti að halda eftir eða standa skil á og aldrei lægri fésekt en nemur tvöfaldri skattfjárhæðinni nema þyngri refsing liggja við brotinu eftir 247. gr. almennra hegningarlaga. Álag skv. 17. gr. dregst frá sektarfjárhæð. Stórfellt brot gegn ákvæði þessu varðar við 1. mgr. 262. gr. almennra hegningarlaga.

Hafi skilaskyldur aðili af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi vanrækt að halda bókhald skv. 10. gr., varðar það brot við refsíákvæði laga um bókhald, en við 2. mgr. 262. gr. almennra hegningarlaga sé um meiri háttar brot að ræða.

Ef maður af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi vanrækir tilkynningaskyldu sína skv. 11. gr., upplýsingaskyldu skv. 15. gr., vanrækir að veita upplýsingar eða láta í té aðstoð, skilagreinar, skýrslur eða gögn svo sem ákveðið er í lögum þessum skal hann sæta sektum eða varðhaldi.

Skýri skilaskyldur aðili af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi rangt eða villandi frá einhverju er varðar skilaskyldu hans má gera honum sekt þótt upplýsingarnar geti ekki haft áhrif á skilaskyldu hans eða greiðsluskil. Sömu refsingu varðar það skattskyldan aðila (réttthafa) sem lætur greiða sér vaxtatekjur eða arð samkvæmt lögum þessum, vitandi um að skilaskyldur aðili hefur eigi haldið eftir staðgreiðslu af þessum tekjum sem skylt er samkvæmt lögum þessum, eða skýrir rangt eða villandi frá einhverju er varðar skilaskyldu eða greiðsluskilyldu vegna hans þótt upplýsingarnar geti ekki haft áhrif á þessi skil.

Verði brot á 1. eða 2. mgr. ákvæðisins uppvíst við skipti dánarbús skal greiða úr búinu fésekt, allt að fjórfaldri þeirri skattfjárhæð sem vanrækt var greiðsla á og aldrei lægri fésekt en nemur skattfjárhæðinni að viðbættum helmingi hennar. Álag skv. 17. gr. dregst frá sektarfjárhæð. Sé svo ástatt sem segir í 5. mgr. má gera búinu sekt.

Hver sá sem af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi lætur skattyfirvöldum í té rangar eða villandi upplýsingar eða gögn varðandi skilaskyldu annarra aðila eða aðstoðar við ranga eða villandi skýrslugjöf til skattyfirvalda skal sæta þeirri refsingu er segir í 1. eða 2. mgr. þessarar greinar.

Tilraun til brota eða hlutdeild í brotum á lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga og varðar fésektum allt að hámarki því sem ákveðið er í öðrum ákvæðum þessarar greinar.

Gera má lögaðila fésekt fyrir brot á lögum þessum óháð því hvort brotið megi rekja til saknæms verknaðar fyrirsvarsmanns eða starfsmanns lögaðilans. Hafi fyrirsvarsmáður hans eða starfsmáður gerst sekur um brot á lögum þessum má auk refsingar, sem hann sætir, gera lögaðilanum sekt og sviptingu starfsréttinda, enda sé brotið drýgt til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann hafi notið hagnaðar af brotinu.

14. Við frumvarpið bætist nýtt ákvæði er verði 20. gr. og hljóðar svo með fyrirsögn:

Málsmeðferð og fyrningarreglur.

20. gr.

Sektir skv. 19. gr. skulu úrskurðaðar af yfirskattanefnd nema máli sé vísað til opinberrar rannsóknar og dómsmeðferðar skv. 2. mgr. Skattrannsóknarstjóri ríkisins sendir yfirskattanefnd mál til úrskurðar. Við meðferð mála hjá yfirskattanefnd skal veita sakborningi færi á að halda uppi vörnum. Úrskurðir yfirskattanefndar eru fullnaðarúrskurðir og fylgir þeim ekki vararefsing.

Rannsóknarlögregla ríkisins fer með frumrannsókn opinberra mála vegna brota á lögum þessum. Skattrannsóknarstjóri ríkisins getur vísað máli til opinberrar

rannsóknar af sjálfsdáðum, svo og eftir ósk sakbornings ef hann vill ekki hlíta því að mál hans verði afgreitt af yfirskattanefnd skv. 1. mgr.

Mál vegna brota á lögum þessum sæta meðferð opinberra mála. Greiðslukröfu má hafa uppi og dæma í slíkum málum.

Sektir fyrir brot gegn lögum þessum renna í ríkissjóð. Um innheimtu sekta, er yfirskattanefnd úrskurðar, gilda sömu reglur og um innheimtu vanskilafjár og álags eftir lögum þessum. Einnig má beita ákvæðum 4. mgr. 18. gr. eftir því sem við á.

Sök skv. 19. gr. fymist á sex árum miðað við upphaf rannsóknar á vegum skattrannsóknarstjóra ríkisins eða rannsóknarlögreglu ríkisins enda verði ekki óeðlilegar tafir á rannsókn máls eða ákvörðun refsingar.

15. Við frumvarpið bætist nýtt ákvæði er verði 21. gr. og hljóðar svo með fyrirögn:

Uppgjör staðgreiðslu

21. gr.

Ákvæði VIII kafla laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda með síðari breytingum, um ákvörðun skatts af vöxtum og arði, uppgjör staðgreiðslu af þeim tekjum og innheimtu þeirra skulu gilda eftir því sem við á.

16. Ákvæði 18. 19 og 20. gr. frumvarpsins verða 22. 23. og 24. gr.

Greinargerð með breytingartillögu með frumvarp til laga um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur.

7.maí 1996

Um 1. tölulið.

Breytingin felst í því að skipt er út orðunum “*líta til með*” og í staðinn komi orðin “*fylgjast með*”. Hér er ekki um teljandi efnisbreytingu að ræða frá fyrirbyggjandi frumvarpi heldur felur hinn nýi texti í sér meiri ákveðni og notað er orðalag sem tíðkanlegt er um störf skattstjóra.

Um 2. tölulið.

a.-b. Ákvæðin þóttu ekki nægilega skýr um hvaða tekjutegundir ákvæðið fjallar um. Er því lagt til í breytingum þessum að bæði séu nefnd orðin “*vaxtatekjur*” og “*arðstekjur*.” Sérstaklega er varðandi b. liðinn orðin “*að því er vexti varðar*” fellt niður enda tekur það ákvæði bæði til arðs og vaxta.

c. Ákvæðið undanþiggur Forseta Íslands og maka hans skattskyldu skv. frumvarpinu og sömuleiðis erlend ríki og alþjóðastofnanir. Þetta er í samræmi við ríkjandi lagareglur um skattskyldur Forseta Íslands og viðkomandi stofnanir. Ef þessi ákvæði væru ekki inn í frumvarpinu hvíldi skattskylda á Forseta Íslands og viðkomandi stofnunum.

Um 3. tölulið.

Talið er nauðsynlegt að yfirlit sé gert í árslok er sundurgreini skattgreiðslur til eigenda. Er það vegna uppgjors á framtali m.a. vegna persónuafsláttar.

Um 4. tölulið.

Ákvæði það sem lagt er til að falli niður í 8. gr. frumvarpsins fjallar um þau tilvik þar sem staðgreiðsla hefur verið ofreiknuð og skilaskyldum aðila sé skylt að endurgreiða hina ofreiknuðu fjárhæð. Ekki er talin vera þörf á þessu ákvæði heldur liggi það í augum uppi að þeim sem orðið hafa á mistök við afdrátt skatts skuli skila

honum aftur. Ekki þykja vera efnislegar forsendur til þess að leggja það á þann sem ranglega tekur af skatt að skila honum með dráttarvöxtum né heldur gagnvart ríkissjóði fyrir þann tíma sem staðgreiðsla er í hans vörslu enda hafi ríkissjóður ekkert haft um það að segja að slíkir fjármunir hafi borist honum.

Um 5. tölulið.

Ekki er talin þörf á þessu ákvæði í ljósi þeirrar reynslu sem er af framkvæmd staðgreiðslu opinberra gjalda, er því lagt til að ákvæði þetta verði felld niður.

Um 6. tölulið.

Ákvæði þetta er felld niður ásamt fyrirsögn enda koma í þess stað mun ítarlegri ákvæði sbr. 7. - 12. tölulið.

Um 7. tölulið.

Hér hafði fallið niður við samningu frumvarpsins að geta um heimildir skattrannsóknarstjóra ríkisins bæði í fyrirsögn og texta. Þar er kveðið á um það að skattrannsóknarstjóri ríkisins hafi sömu heimildir varðandi rannsóknir til að afla ýmissa upplýsinga og ríkisskattstjóri hefur varðandi ýmis framkvæmdaatriði.

Um 8. tölulið

Fyrirsögn ákvæðisins breytist í "*álag og dráttarvextir*" úr "*viðurlögum*". Hugtakið viðurlög tekur yfir fleiri atriði og er víðtækara heldur en ákvæðið felur í sér.

Um 9. tölulið.

Hér er nýtt ákvæði sem verður 15. gr. frumvarpsins og fjallar um upplýsingaskyldu, heimildir til skattstjóra og ríkisskattstjóra til skatteftirlits og skattrannsóknarstjóra til skattrannsókna. Frumvarp þetta er svo til samhljóða 25. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda. Með þessu ákvæði er ekki verið að breyta núverandi tilhögun á upplýsingagjöf fjármálastofnana.

Um 10. tölulið.

Einstökum frumvarpsgreinum er raðað upp á nýtt.

Um 11. tölulið.

Hér er nýtt ákvæði sem fjallar um skatteftirlit og skattrannsóknir. Ákvæði þetta er svo til samhljóða núgildandi ákvæðum í lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda, lögum um tekjuskatt og eignarskatt og virðisaukaskatt. Frumvarpsákvæði þetta er sniðið að 26. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda en er örlítið stýtt hvað varðar verkefni rikisskattstjóra

Um 12. tölulið

Hér er bætt við nýja 18. gr. frumvarpsins nýrri málsgrein er verði 4. mgr. og fjallar um heimildir innheimtumanns rikissjóðs til að láta lögreglu stöðva atvinnurekstur skilaskyldra aðila sem ekki gerir fullnægjandi skil á skilafé og álagi. Sambærilegt ákvæði þessu er 29. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda.

Um 13. tölulið.

Hér er bætt við frumvarpið nýju ákvæði er fjallar um refsingar. Ákvæðið er svo til samhljóða 30. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda.

Um 14. tölulið

Hér er bætt við frumvarpið nýju ákvæði um málsmeðferð og fyrmingarreglur þær sem gildandi eru. Ákvæði þetta er svo til samhljóða 31. gr. laga nr. 45/1987 og fjallar um hvernig standa skuli að opinberri rannsókn, málsmeðferð fyrir skattyfirvöldum og hvaða reglur gilda um sakarfyrmingu.

Um 15. tölulið

Við frumvarp þetta er bætt nýju ákvæði er verði 21. gr., uppgjör staðgreiðslu. Þar er kveðið á um það að ákvæði VIII. kafla laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda með síðari breytingum skulu gilda um uppgjör staðgreiðslu af vöxtum og arði og innheimtu þeirra eftir því sem við á. Ákvæði 34. - 37. gr. laga nr. 45/1987 eru hins vegar nokkru ítarlegri en þetta, en ekki er talin vera ástæða til að láta þau óbreytt upp.

Um 16. tölulið.

Hér er röðun og tölusetning einstakra frumvarpsgreina breytt.